Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України ♦ № 95 (595) ♦ Вівторок, 25 травня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Я ТАК ЇЇ, Я ТАК ЛЮБЛЮ МОЮ УКРАЇНУ УБОГУ, ЩО ПРОКЛЕНУ СВЯТОГО БОГА. ЗА НЕЇ ДУШУ ПОГУБЛЮ!

Україна широко відзначила 132-у річницю навічного повернення Тараса Шевченка на рідну землю, до свого знедоленого народу

«Наше щастя, що ми маємо Тараса»...

- сказав Президент України Л. Кравчук, виступаючи 22 травня перед земляками Кобзаря у селі Кирилівці-Шевченковому.

А почалися відвідини Шевченкового краю з Канева, з Чернечої гори. Президент, віце-прем'єр-міністр М. Жулинський, керівники області, канівчани, численні гості з усієї України та з-за кордону взяли участь у панахиді, що відбулась у древньому Успенському соборі з нагоди 132-ї річниці перепоховання праху Поета на «Вкраїні милій».

Під звуки хвилюючого душу «Заповіту», виконуваного зведеним хором, Президент поклав квіти на могилу Шевченка.

Потім дорога пролягла на батьківщину Кобзаря, в село Кирилівці (нині Шевченкове). Тисячі кирилівчан та жителів навколишніх сіл прийшли на майдан, до пам'ятника своєму великому землякові, щоб уклонитися його невмирущому духові і привітати Президента, делегації зі столиці України, Львова, Івано-Франківська, зарубіжних представників української родини. На імпровізованій сцені біля Будинку культури у виконанні місцевої самодіяльної народної хорової капели линули пісні на вірші Кобзаря, у виконанні народного ансамблю пісні і танцю «Бойківщина» з гірського містечка Сколе, що на Львівщині, піднімав могутню хвилю «Дніпр широкий». А потім наступила найурочистіша хвилина — відчинилися двері маленької білої хати під солом'яною стріхою — найдорожчої для українців за всі найвеличніші і найпишніші палаци світу. Втретє палкою любов'ю народу до свого Генія відродилася з попелу його батьківська оселя, з якої він пішов у люди, у світ широкий.

Фото О.Клименка

Давно не бачили такого велелюддя

На Сумщині завершилося Міжнародне літературно-мистецьке свято «В сім'ї вольній, новій...»

Давно вже не бачили вулиці і площі такого велелюдного свята. У містах і селах відбулися масові культурно-мистецькі заходи, в яких взяли участь письменники, художники, майстри сцени, гості із закордону.

Особливо хвилюючим було вшанування пам'яті поета там, де колись він бував. У Конотопі урочисто відкрито новий бронзовий монумент Т.Шевченку, у Глухові, в Миколаївській церкві, де 1845 року Тарас Григорович на Великдень відстояв відправу, владика Охтирський і Сумський Никанор відслужив панахиду по рабу божому Тарасу, потім відбувся хресний хід до пам'ятного знака біля шляху, яким везли з Петербурга у Канів труну з тілом поета.

Кульмінацією програми став завершальний день свята у Ромнах. Вирував знаменитий колись на всю Україну Іллінський ярмарок. Може, і не такий багатий, як його описав у своєму щоденнику Шевченко. Та подивитися було на що і на кого.

В урочистостях взяв участь Голова Верховної Ради України І.Плющ. Виступаючи на мітингу, він, зокрема, сказав: «Кращою шаною великого сина України є, що ми виконали його заповіт і виборoли незалежність. Але це лише перший крок до справжньої державності. Великі труднощі — попереду. Маючи талановитий народ, великі природні багатства, прагнення бути серед цивілізованих країн Європи і світу, ми зробимо Україну квітучою і багатою. Для цього передусім треба припинити дискусії навколо того, чи тією дорогою ми йдемо і чи під тим прапором. Досить політичного протистояння, час до злагоди у спільній роботі, в проведенні економічних реформ, становленні нових виробничих відносин».

Пожежі на ЗАЕС і в Запоріжжі

21 травня на Запорізькій АЕС (Енергодар) на п'ятому блоці спалахнула пожежа. Зайнявся воден під час ремонтних робіт трубопроводу. Один робітник загинув, другий — у лікарні, з тяжкими опіками. Прокурор області В.Щур повідомив: порушено кримінальну справу, розпочато слідство. Вранці 24 травня на ЗАЕС працювали 1, 2, 3, 4 енергоблоки, 5 — на плановому ремонті. За даними центру громадських зв'язків станції, навколо АЕС рівень радіації становив 8 — 12 мікрорентген на годину, що не перевищує норми. Але у довколишніх селах і в Запоріжжі мали місце прояви паніки.

А у неділю, близько 18 години, на Орджонікідзевській електропідстанції теж сталася пожежа. Жертв нема, роботу відновлено за 4 години. До того Запоріжжя і область були відірвані від передач усіх телекомпаній.

Довгоносик на з'їзд не прибуде

Навдивовижу невчасним, консервативно-комуністичним і надміру заорганізованим назвав Всеукраїнський з'їзд представників колгоспів перший заступник президента Асоціації фермерів України В.Цимбал. На з'їзд, зауважив він, мають приїхати усі, хто обстоює політику його ініціатора — голови комісії ВР з питань агропромислового комплексу А.Чепурного.

Не приїде хіба що довгоносик: він скористається нагодою, щоб похазяйнувати на полях. З'їзд відбудеться 26 — 27 травня в Палаці культури «Україна» в Києві.

Обстріляв суто по-людськи

У Новоукраїнці (Кіровоградщина) хтось обстріляв вікна депутатів райради та облради. Наступного дня співробітники УВС та СБ затримали громадянина Б., вилучили зброю й патрони. Згодом прокуратура заявила: обстріл не був пов'язаний з депутатством потерпілих, причина суто людська — особиста неприязнь.

Синдром підвищення культури

Благодійна акція «Музиканти проти наркоманії та алкоголізму» мала дещо сенсаційний характер. 21 травня у київській «лікарні Павлова» відбувся міжнародний семінар, де говорилося: вирішити проблему можна, лиш піднявши загальний культурний рівень. Ілюстрацією цієї тези був концерт за участю П.Мамонова, С.Сукачова, братів Гадюкіних. Щоправда, тільки з десяток пацієнтів «Павлівки» пробилося до залу, решта дивилися у вікна — на музикантів, журналістів та інших рідкісних гостей.

... Але вельми маленька

Сьогодні в інституті державної адміністрації і місцевого самоврядування у Києві Міжнародна Фінансова Корпорація розпочинає семінар на тему «Мала приватизація в Україні». В його роботі візьмуть участь представники Президента України та мерій обласних центрів, фахівці з проблем приватизації в Україні. В центрі уваги стоятиме львівський досвід.

Заключне слово Президента України Л. М. КРАВЧУКА на сесії Верховної Ради України 21 травня 1993 року

Шановні народні депутати!

Я переконався в тому, що ці три дні, які ми знаходимося в цьому залі, були потрібні. Кожен показав хто є хто і чого він хоче. Причому показав у надзвичайно скрутний для держави час.

Хочу відзначити, що доповідь Прем'єр-міністра Л. Д. Кучми була об'єктивною і чесною. Минулі шість місяців уряд працював в екстремальних умовах, діяв відповідально, робив те, що міг робити.

Мені було соромно й важко слухати некоректні висловлювання на адресу уряду. Складається враження, що дехто просто хоче грати роль у великій п'єсі і ходить сюди для того, щоб «продемонструвати ерудицію», аби топтатися по урядові. Як кажуть, сталось те, що сталося. «Секта недоторканих», яка фактично склалася, визнає тільки одне право — шельмувати інших. Сповідує лише одну норму: перекладати відповідальність на когось, шукати винних, видавати себе за єдиних захисників народу.

З самого початку і донині я підтримував уряд, тому що знаю — його склад кваліфікований і може працювати. Але деякі депутати хочуть, щоб члени уряду виходили на цю трибуну і щоб весь час виголошували промови і програми, а вони могли б всенародно вчиняти щодо уряду інколи непристойні дії, хизуватися своїми повноваженнями.

А коли запахло смаженим, то розпочалися розмови про нібито налагоджену конструктивну роботу, яку, мовляв, Президент зірвав. Хочу вам нагадати, що з квітня Верховною Радою не прийнято жодного рішення з найважливіших питань політичного життя України. Після розмов все залишається на місці.

Але сьогодні перед лицем кризи парламент повинен прийняти конкретне рішення. Причому рішення можуть бути різними, але залишити виконавчу владу без правового простору було б безвідповідальністю. держава, народ не можуть чекати, рішення потрібно приймати щоденно.

Повторюю: в складний, навіть драматичний час Президент бере відповідальність на себе. Це найважче рішення, і ніхто не може мене звинувачувати, що я шукаю легкого життя. Крайні «ліві» і крайні «праві» хочуть, щоб залишалася невизначеність, за якої можна робити, що хочеш. Є й трибуна, щоб перекладати свою вину і свою відповідальність на інших. Так тривати далі не може. Якщо не хочете дати нові повноваження Президенту — дайте уряду. Цього не хочете — візьміть відповідальність на себе. Залишайтеся в залі, приймайте рішення, постанови, а ми будемо виконувати. Але будь-яке рішення вимагає внесення змін до Конституції. Ви ж хочете залишити так, як є.

Розпочинається політична, урядова криза. Сьогодні припиняється дія конституційної статті 97 про право уряду видавати декрети. У Президента повноважень видавати укази з цих питань немає, бо знято 114/5 статтю.

Сьогодні перед лицем народу кожен має зробити відповідальний крок. Одних заяв і галасу, зневаги, просто хамства до виконавчої влади ми не сприймаємо. Не сприймаємо і лідерів брехні, палаючих ненавистю очей. Я не хочу, щоб хтось з «лівих» виходив сюди і говорив, ніби Президенту дали повноваження, а він, бачте, не скористався ними. Я вам нагадую, що не дали, а навпаки — забрали. Про це справедливо сказав депутат Дорогунцов С. І.

Є такі депутати, які думають, що за умов невизначеності легше взяти владу. Нинішній Президент їм ніколи не буде подобатися або посмішкою, або з інших причин, бо живуть за вовчим правилом: «Ти винен, бо хочеться мені їсти». Президент заважає і «правим», і «лівим», заважає їм в боротьбі за владу втягнути у війну народ. Добре, що і не «ліві» і не «праві» сьогодні замовляють музику.

Ще раз наголошую на важливості політичного моменту і закликаю до прийняття відповідального рішення, закликаю визначитись з усіх трьох варіантів, але обов'язково визначитись чітко і ясно. Голова Верховної Ради вчора чесно і відповідально виступив з цієї трибуни. Якщо комусь цей виступ і не до вподоби, то причина відома — наступив на мозоль. Люди все почули і побачили.

Якщо ми не визначимося з цих трьох питань, Україна потрапить в ще більш серйозну політичну кризу. Причина — ігри в парламенті.

Гасло — нехай буде як є, бо це нас влаштовує — практично означає гальмування реформи, блокування перетворень. А це глухий кут.

Зрештою, я маю право на звернення до народу, щоб пояснити свою позицію.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ КРИМУ

Як ми повідомляли, в Сімферополі продовжує роботу II сесія Верховної Ради Криму. Депутати заслухали інформацію Голови кримського парламенту Миколи Багрова про реалізацію Закону України «Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим». Прийнято постанову, в якій кримський парламент звертається до Верховної Ради України з проханням підтвердити документально набирання чинності цього Закону. Кримчани вважають за необхідне розробити спільно з Україною механізм участі Республіки Крим у здійсненні внутрішньої і зовнішньої політики України.

На одному з пленарних засідань, проведеного місяць тому, не вдалось затвердити делегацію для ведення переговорів з Російською Федерацією з соціально-економічних питань. Тоді депутати проголосували «проти». Нині сесія знову повернулась до обговорення цього питання. Затверджений склад делегації, яку очолюють Голова Верховної Ради Микола Багров і Голова Ради Міністрів Криму Борис Самсонов.

Депутати обговорили повідомлення узгоджувальної комісії по проекту закону Республіки Крим «Про вибори Верховної Ради Криму». Голова комісії депутат Анатолій Мінаєв сказав, що більшість погодилась з тим, що майбутні вибори в кримський парламент треба проводити за змішаною пропорціонально-мажоритарною системою.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Сімферополь.

Крок до співробітництва

Учора до Києва з офіційним візитом прибув Президент Республіки Польща Лех Валенса. Після офіційної церемонії зустрічі високого гостя біля Маріїнського палацу відбулася бесіда Президентів України й Польщі Л. Кравчука і Л. Валенси. Згодом було підписано спільні україно-польські документи.

У другій половині дня польського Президента прийняв Голова Верховної Ради України І. Плющ. Під час переговорів глава українського парламенту зазначив, що значне місце у взаєминах двох держав має займати економічне співробітництво.

Того ж дня Президент Польщі поклав квіти до могили Невідомого солдата та побував у Києво-Печерському історико-культурному заповіднику.

Увечері від імені Президента України та його дружини було дано офіційний обід на честь Президента Республіки Польща пана Л. Валенси і пані Д. Валенси.

Детальніше читайте в наступному номері «Голосу України».

Тарас ПЕТРІВ.

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу Української РСР» Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни і доповнення до таких законодавчих актів України:

1. У Законі Української РСР «Про бюджетну систему Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 1, ст. 1; Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 50, ст. 705):

статтю 5 доповнити абзацом такого змісту:

«частина плати за землю, що централізується у державному бюджеті»;

абзац дев'ятий пункту 1 статті 12 викласти в такій редакції:

«плата за землю, за винятком сум, що централізуються у державному, республіканському (Республіки Крим) і обласних бюджетах».

2. У статті 25 Положення про порядок комплектування, військового, матеріально-технічного і фінансового забезпечення Національної гвардії України, затвердженого Постановою Верховної Ради України 4 листопада 1991 року (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 1, ст. 3) слова «колективні сади і під дачне будівництво» виключити.

3. У Постанові Верховної Ради Української РСР від 18 грудня 1990 року «Про земельну реформу» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 10, ст 100):

преамбулу викласти в такій редакції:

«Земельна реформа є складовою частиною економічної реформи, здійснюваної в Україні у зв'язку з переходом економіки держави до ринкових відносин. Завданням цієї реформи є перерозподіл земель з одночасною передачею їх у приватну та колективну власність, а також у користування підприємствам, установам і організаціям з метою створення умов для рівноправного розвитку різних форм господарювання на землі, формування багатоукладної економіки, раціонального використання й охорони земель»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Передачу земель у приватну та колективну власність, а також надання їх у користування громадянам, підприємствам, установам і організаціям у ході земельної реформи та закріплення їх прав власності або користування землею здійснювати в порядку, встановленому Земельним кодексом України»;

у пункті 6:

слова «на володіння» замінити словом «власності»;

після слова «або» доповнити словом «право».

4. В абзаці третьому пункту 5 Постанови Верховної Ради Української РСР від 18 грудня 1990 року «Про порядок введення в дію Земельного кодексу Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 10, ст. 99; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 38, ст. 561) слово «землеволодіння» замінити словами «власності на землю».

5. У Законі Української РСР «Про власність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 20, ст. 249; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 35, ст. 517 № 38, ст. 562):

статтю 11 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Іноземним громадянам та особам без громадянства земельні ділянки у власність не передаються»;

пункт 1 статті 13 після слова «худоба» доповнити словами «земельні ділянки»;

статтю 14 викласти в такій редакції:

(Закінчення на 3-й стор.).

ВЛАДА: КАРТ-БЛАНШ ДЛЯ РОБОТИ ЧИ ДЛЯ ЗМАГАННЯ

Точка зору

Безперечно, найважливішою подією в Україні минулого тижня стало подолання урядової кризи і встановлення нетривкої рівноваги між верхніми ешелонами законодавчої і виконавчої влади. Обидві сторони виходили із того, що, поперше, сьогодні, коли Україна стала на порозі функціонування своєї економіки в умовах світових цін на російські енергоносії, урядова криза могла б поглибити загальну кризу в державі і призвести до неконтрольованого соціального вибуху. По-друге, жодна з ворогуючих сторін не мала достатньо сил для остаточної перемоги, і тому вони погодилися на повернення статус-кво, який існував півроку тому, до надання урядові надзвичайних повноважень в законотворчості стосовно економіки.

Представники ліберально-демократичної, національно-демократичної та соціал-демократичної опозиції однозначно оцінили цю подію як поразку виконавчої влади і особисто Президента Леоніда Кравчука. І ця точка зору має всі підстави для існування, бо Президент спеціальним законом повернули повноваження видавати «укази з питань економічної реформи, не врегульованих законами України, які діють до прийняття відповідних законів» Верховною Радою. А уряд Леоніда Кучми мав повноваження видавати декрети, які не тільки заповнювали законодавчий вакуум, а й могли змінювати вже прийняті закони.

Але є й інша точка зору на ситуацію, що склалася. І полягає вона в тому, що виконавча влада і зокрема Президент Леонід Кравчук одержали реальні можливості не тільки очолити вихід України з кризи, а й за бажання здобути на цьому шляху остаточну перемогу над нинішнім складом парламенту і прискорити дострокове припинення його повноважень, довівши повну неспроможність працювати в нових умовах. Зробити це можна за двох головних умов: збереження єдності між Президентом і Прем'єр-міністром і, головне, прийняття таких указів, які були б прогресивніші за закони, прийняті парламентом, і, врешті-решт, зрушили з мертвої точки приватизацію, реформу форм власності, створили умови для приборкання інфляції і зростання цін. Саме так Президент може довести свою особисту відданість ринковим перетворенням, підштовхнути законотворчу роботу парламенту і дискредитувати його в разі, коли депутати будуть змінювати ринкові укази Президента своїми недосконалішими законами. Подальше гальмування ринкової антикризової діяльності в парламенті дасть Л. Кравчуку можливість призначати референдум про довіру Верховній Раді, звернутися за допомогою до народу і, в разі перемоги, призначити нові вибори на багатопартійній основі.

Справедливості заради слід зазначити, що все сказане щодо Президента повною мірою стосується і Верховної Ради. Якщо Голові Верховної Ради Івану Плющу вдасться консолідувати депутатський корпус, налагодити підготовку і прийняття ринкових законів, забезпечити контроль за їх додержанням, то тоді цей парламент зможе добути до кінця термін своїх повноважень. Крім того, так само, як і Президент, парламент згідно з Конституцією може оголосити референдум про довіру Президентові, коли той гальмуватиме реформи.

Отже, сьогодні дві гілки влади в Україні поставлені в рівні умови в роботі з подолання кризи. І тільки від них залежить, чи зможуть вони спільно працювати, чи перетворять подальше існування в своєрідне постсоціалістичне змагання на кшталт «хто кращий?» Це змагання, звичайно, мало б сенс, коли б кожна гілка влади намагалася запропонувати кращі варіанти розвитку і у здоровій конкуренції просувала суспільство і країну до прогресу. На жаль, попередній досвід свідчить: влади можуть і далі вставляти палиці в колеса одна одній, а справа не рухатиметься.

Врятувати ж від того, що стане наслідком такого розвитку, коли народ остаточно зубожіє і вийде на вулиці, може, повторюю, тільки здоровий глузд. На нього сьогодні громадянам України і треба молитися.

Володимир СКАЧКО,
оглядач.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

«Стаття 14. Право приватної власності громадян на землю

Громадяни України мають право на одержання у власність земельних ділянок для:

ведення селянського (фермерського) господарства;

ведення особистого підсобного господарства;

будівництва та обслуговування жилого будинку і господарських будівель (присадибна ділянка);

садівництва;

дачного і гаражного будівництва.

Громадяни набувають право власності на земельні ділянки у разі:

одержання їх у спадщину;

одержання частки землі у спільному майні подружжя;

купівлі-продажу, дарування та обміну»;

статтю 20 доповнити частиною другою такого змісту:

«Суб'єктами права колективної власності на землю є колективні сільськогосподарські підприємства, сільськогосподарські кооперативи, садівницькі товариства, сільськогосподарські акціонерні товариства, у тому числі створені на базі радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств»;

статтю 21 доповнити частиною другою такого змісту:

«У колективну власність можуть бути передані землі колективних сільськогосподарських підприємств, сільськогосподарських кооперативів, сільськогосподарських акціонерних товариств, в тому числі створених на базі радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств, землі садівницьких товариств — за рішенням загальних зборів цих підприємств, кооперативів, товариств»;

статтю 32 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Суб'єктами права державної власності на землю виступають:

Верховна Рада України — на землі загальнодержавної власності України;

Верховна Рада Республіки Крим — на землі в межах території республіки, за винятком земель загальнодержавної власності;

обласні, районні, міські, селищні, сільські Ради народних депутатів — на землі в межах їх територій, за винятком земель, що перебувають в загальнодержавній власності».

пункт 1 статті 34 після слова «складають» доповнити словом «земля»;

у статті 51:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 51. Захист права власності на землю»;

у пункті 1 слова «довічного успадковуваного володіння земельною ділянкою» замінити словами «власності на земельну ділянку»;

у пункті 2 слово «володільцеві» замінити словом «власнику»;

у пункті 3 слово «землеволодільцеві» замінити словами «власнику землі»;

у пункті 4 слово «володілець» замінити словом «власник».

6. У Законі Української РСР «Про підприємства в Українській РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 24, ст. 272, № 36, ст. 474; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 17, ст. 209, № 38, ст. 562):

у пункті 3 статті 5:

слово «потрібна» замінити словом «потрібні»;

слова «ділянка землі а також інші», «ділянки землі та інших» виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Підприємству може бути передана у колективну власність або надана у користування, в тому числі на умовах оренди, земельна ділянка в порядку, встановленому Земельним кодексом України»;

у пункті 1 статті 11:

слова «землею та іншими» виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Власники землі та землекористувачі щорічно сплачують плату за землю у вигляді земельного податку або орендної плати».

7. Статтю 21 Закону Української РСР «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 281; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 276) після слова «податків» доповнити словами «крім земельного».

8. У частині сьомій статті 17 Закону Української РСР «Про свободу совісті та релігійні організації» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 283; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 277, № 30, ст. 418) слова «володіння і» виключити, слова «Української РСР» замінити словом «України».

9. У частині другій статті 58 Закону Української РСР «Про освіту» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 34, ст. 451):

слово «земель» виключити;

доповнити реченням такого змісту:

«Вилучення земельних ділянок регулюється земельним законодавством».

10. У Законі Української РСР «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 39, ст. 510; 1992 р., № 23, ст. 346):

у статті 16:

частину першу викласти в такій редакції:

«Власники землі та землекористувачі щорічно сплачують плату за землю у вигляді земельного податку або орендної плати»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Платежі за землю зараховуються на спеціальні бюджетні рахунки сільської, селищної, міської Рад народних депутатів, на території яких знаходяться земельні ділянки».

11. У статті 4 Закону Української РСР «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546):

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

«У державній власності перебувають всі землі України, за винятком земель, переданих у колективну і приватну власність».

Частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою.

12. У Законі України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178, № 37, ст. 543):

частину першу статті 22 доповнити пунктом 15 такого змісту:

«15) звільнення від плати за землю»;

у статті 23:

пункт 1 частини першої після цифри «12» доповнити цифрою «15»;

частину третю після слова «пільги» доповнити словами «крім звільнення від плати за землю»;

у статті 24 слово і цифру «пункту 3» замінити словом і цифрами «пунктами 3, 15»;

у пункті 8 статті 36 слова «сільськогосподарського податку», «і земельного податку» виключити;

статтю 61 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Громадські об'єднання осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, звільняються від плати за землю».

13. У Законі України «Про колективне сільськогосподарське підприємство» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 272):

у статті 10:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Земля може належати підприємству на праві колективної власності, а також може бути надана у постійне або тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди.

Право власності або право постійного користування землею посвідчується державними актами, а право тимчасового користування землею, в тому числі на умовах оренди, оформляється договором»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. При банкрутстві підприємства землі загального користування (внутрігосподарські шляхи, полезахисні лісосмуги та інші грунтозахисні насадження, гідротехнічні споруди тощо) передаються у відання відповідних місцевих Рад народних депутатів.

Звернення стягнення на земельну ділянку за претензіями кредиторів може бути здійснено за рішенням суду, арбітражного суду лише у разі відсутності у боржника іншого майна, на яке може бути звернуто стягнення»;

статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Права власників земельних ділянок і землекористувачів

Власники земельних ділянок і землекористувачі мають право:

самостійно господарювати на землі;

власності на вироблену сільськогосподарську продукцію і доходи від її реалізації;

використовувати у встановленому порядку для потреб господарства наявні на земельній ділянці загальнопоширені корисні копалини, торф, лісові угіддя, водні об'єкти, а також експлуатувати інші корисні властивості землі;

зводити житлові, виробничі, культурно-побутові та інші будівлі і споруди за погодженням з сільською, селищною, міською Радою народних депутатів. Зведення на орендованій земельній ділянці приміщень виробничого і невиробничого призначення, у тому числі житла, орендарі погоджують з сільською, селищною, міською, районною Радою народних депутатів, іншим орендодавцем;

власності на посіви і посадки сільськогосподарських культур і насаджень;

одержати від нового власника землі, землекористувача або місцевої Ради народних депутатів компенсацію за підвищення родючості грунтів у разі вилучення або добровільної відмови від земельної ділянки.

Власники землі мають право надавати належну їм земельну ділянку або її частину у тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди, у випадках і в порядку, передбачених земельним законодавством»;

статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Обов'язки власників земельних ділянок і землекористувачів

Власники земельних ділянок і землекористувачі зобов'язані:

забезпечувати використання землі відповідно до цільового призначення та умов її надання;

ефективно використовувати землю відповідно до проекту внутрігосподарського землеустрою, підвищувати родючість грунтів, застосовувати природоохоронні технології виробництва, не допускати погіршення екологічної обстановки на території в результаті своєї господарської діяльності;

здійснювати комплекс заходів щодо охорони земель, передбачених статтею 84 Земельного кодексу України;

своєчасно вносити земельний податок або орендну плату за землю;

не порушувати права власників інших земельних ділянок і землекористувачів, у тому числі орендарів;

зберігати геодезичні знаки, протиерозійні споруди, мережі зрошувальних і осушувальних систем;

дотримувати режиму санітарних зон і територій, що особливо охороняються;

додержувати правил добросусідства;

дозволяти власникам і користувачам земельних ділянок прохід до доріг загального користування, а також для спорудження або ремонту межових знаків та споруд;

не чинити перешкод у проведенні до суміжної земельної ділянки необхідних комунікацій;

вживати заходів до недопущення можливості стоку дощових і стічних вод, проникнення отрутохімікатів та мінеральних добрив на суміжну земельну ділянку».

14. У Законі України «Про іноземні інвестиції» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 26, ст. 357):

у пункті «б» частини першої статті 3 слово «землі» виключити;

у пункті «в» частини першої статті 4 слова «включаючи земельні ділянки» виключити;

у статті 42 слова «землю та інші», «Земельним кодексом України та іншими» виключити.

15. У Законі України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 28, ст. 387, № 31, ст. 438, № 33, ст. 475):

в абзаці сьомому пункту 1 статті 11 слова «земельний податок» замінити словами «платежі за землю»;

абзац другий частини третьої статті 13 виключити;

пункт 19 статті 19 після слова «податків» доповнити словами «крім земельного».

16. В абзаці п'ятому пункту 2 статті 11 Закону України «Про споживчу кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 30, ст. 414) слова «володіння та» виключити.

17. Частину третю статті 19 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453) викласти в такій редакції:

«Новостворені селянські (фермерські) господарства звільняються від оподаткування на 3 роки. В трудонедостатніх селах — на 5 років (крім земельного податку)».

18. У частині шостій статті 7 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 531) слова «Вони звільняються від сплати земельного податку» виключити.

19. У Законі України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 38, ст. 560):

у частині третій статті 6 слова «садівницькими кооперативами» виключити;

у пункті 4 статті 11 слово «навчально-виробничі» замінити словом «навчально-виховні».

20. У Законі України «Про природно-заповідний фонд України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 502):

у статті 49:

частину другу виключити;

частини третю, четверту, п'яту, шосту, сьому і восьму вважати відповідно частинами другою, третьою, четвертою, п'ятою, шостою і сьомою;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Відшкодування збитків власникам землі та землекористувачам і втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва регулюється Земельним кодексом та іншими законодавчими актами України»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Від земельного податку звільняються заповідники, національні, дендрологічні і зоологічні парки, ботанічні сади, заказники (крім мисливських)»;

у статті 53:

у частині першій слова «та відведення земельних ділянок» виключити, слова «природним заповідникам, національним природним паркам» замінити словами «природних заповідників, національних природних парків»;

у частині четвертій слова «і видачі документів на право користування землею» виключити.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
5 травня 1993 року.

Реалії

З БОЖИМ СЛОВОМ—В АВТОПАРК

У проведенні технічного огляду машинно-транспортного цеху Сумського виробничого об'єднання «Хімпром» взяв участь настоятель православної церкви села Верхня Сироватка Сумського району отець Федір.

Прокоментувати цю подію попросив працівника ДАІ Леоніда Олексійовича Ситника.

— Самі водії, більшість яких мешкає у приміському селі, запросили духовну особу для обряду освячення. Отець Федір покропив усі МАЗи, ЗІЛи, КрАЗи, КАМАЗи, БЕЛАЗи і закликав шоферів, працівників ДАІ берегти на дорогах дане Богом життя і здоров'я людей.

Як завгодно можна ставитися до цього, але факт: нині водійський колектив «Хімпрому» — один із найдисциплінованіших в обласному центрі. З початку року тут не було жодної дорожньо-транспортної пригоди, хоча у парку близько 250 одиниць техніки.

І принагідно ще одне, для роздумів. Тривалий час перехрестя вулиць Харківської та Паризької Комуни в Сумах було смертельно небезпечним місцем: рідко в який день тут обходилось без аварій і травм. Торік, якраз на Маковія, фатальне перехрестя (а дорога перетинається там, де колись було кладовище) освятив настоятель Іллінської церкви у Сумах отець Володимир. І що ж? За 10 місяців, які минули відтоді, трапилась лише одна аварія з незначними наслідками.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

Як живемо

ОДЕСЬКИЙ ГАМАНЕЦЬ — ТОНКА РІЧ

Обласне управління статистики обнародувало дані про середньомісячний доход одного працівника державного сектора народного господарства.

По 37.753 карбованці щомісяця (найвищий показник) отримували в нинішньому році працівники сфери кредитування і державного страхування. Цей показник вдвічі більший від середнього. Найменше отримували працівники сільського господарства — 10.644. У промисловості — 20.620, на транспорті — 26 тисяч. Музи замовкають, бо працівникам мистецтва платять по 12 тисяч: найбільш удатні тихо від'їжджають за моря. «Мозок» також тікає, бо працівникам науки платять менше, ніж дружкарці чи прибиральниці в банку — 16,5 тисячі.

Факт і коментар

ЗВОДИТИ РАХУНКИ — ЦИВІЛІЗОВАНО

Семінар з організації роботи з банківськими формулярами провели в Києві німецька фірма «Прінтек» та Українсько-фінський інститут бізнесу і менеджменту. В ньому взяли участь працівники ряду державних і приватних фінансових структур України.

— Мета цього заходу — популяризувати в нашій державі європейські ділові папери, — сказав один з його організаторів, ректор інституту Іван Тимошенко. — Рано чи пізно Україна ввійде в міжнародну фінансову систему і прийме її бухгалтерський облік. Адже наш суттєво відрізняється від європейського, що дуже ускладнює проведення операцій і рух як наших карбованців, так і валюти. А без цього ми не можемо стати повноправними членами міжнародної спільноти. Провідні спеціалісти з Німеччини показали учасникам семінару свою продукцію, обладнання, дали кваліфіковані пояснення. Незабаром ці папери вищого міжнародного гатунку виготовлятимуться для України на спільному підприємстві, котре створюється за участю трьох партнерів: фірми «Прінтек», Федерації профспілок і нашого інституту.

Андрій ЧИРВА.

Добра вість

БАЛЬЗАМ ДЛЯ ДУШІ ТА НА ЕКСПОРТ

Ліси і луки Цуманського заказника (близько 40 тисяч гектарів, понад 1000 видів рослин і 300 видів тварин) — чудовий плацдарм для виготовлення безалкогольних напоїв, бальзамів «Полісся», «Золотий корінь» та концентрату «Лісового чаю». Ці тонізуючі і стимулюючі організм людини напої сприяють обміну речовин, підвищують працездатність — користуються підвищеним попитом не тільки у волинян, а й у мешканців Прибалтики, де розуміються на цьому. За словами директора Цуманського лісгоспу Богдана Колісника, цього року буде виготовлено і розлито у керамічні карафки 100 тонн бальзаму «Полісся», 10 тонн «Золотого кореня» і 3 тонни лісового чаю «Аромат лісу».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Анонс

КРАЩЕ ТАМ, ДЕ НАС... НЕ РОБЛЯТЬ ЗЛОЧИНЦЯМИ

Цю фразу можна назвати лейтмотивом нового художнього фільму «Чотири листи фанери» виробництва кінофірми «Воля-XX». Урочиста презентація цієї детективної мелодрами відбудеться у столичному кінотеатрі «Зоряний» 27 травня о 18.30. Допоможе влаштувати свято прем'єри холдингова торгово-промислова компанія «Альянс», директором якої є Андрій Задорожний.

Стрічка показує наші невтішні реалії: якою порядною не була б людина, обійнявши певну посаду, обов'язково або стане злочинцем, або ж з неї зроблять такого. Вихід — купити чотири листи фанери і...

Поставив картину режисер Сайдо Курбанов, зібравши чудове суцвіття акторів: Івана Гаврилюка, Ольгу Сумську, Аду Роговцеву, Богдана Ступку, Ларису Удовиченко...

Вл. інф.

Коротко

КОРАБЛІ МІНЯЮТЬ ПРОПИСКУ

Згідно з наказом міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова кораблі 171-го дивізіону суден забезпечення тилу Кримської військово-морської бази Чорноморського флоту, які підняли Андріївський прапор, одержали статус суден іноземної держави, що дисльковані в Україні, а їх члени екіпажів — статус громадян України, які проходять службу на суднах інших держав. Через те, що їх знаходження на території України є прямим порушенням чинного законодавства, міністр оборони України наказав погодити з командуванням РФ виведення цих суден за межі України з одночасним припиненням їх фінансування.

ЗАСІДАННЯ ДЕПУТАТІВ-ЕКОЛОГІВ

Впродовж кількох днів у Криму перебували члени Постійної комісії ВР України з питань екології і раціонального природокористування, які разом з колегами з ВР Криму і представниками Мінприроди і Мінпрому України знайомилися з дотриманням природоохоронного законодавства на об'єктах хімічної промисловості і в процесі військової діяльності в ряді районів Криму.

Відбулося спільне засідання комісій, на якому обговорено проблеми екології Криму і прийнято рекомендації Кабінетові міністрів України та Раді міністрів Криму.

Олександр ПІЛАТ.

СИМПОЗІУМ З ПОЛІТИЧНОЇ ФІЗИКИ

24 травня почався робота симпозіуму «Чорнобильська АЕС: науково-технічні, економічні та соціальні наслідки політичних рішень». Його мета — за участю керівників міністерств і відомств, народних депутатів, фахівців і політичних діячів, представників громадських організацій проаналізувати аргументи на користь продовження роботи Чорнобильської АЕС або зупинки її блоків у цьому році.

Леонід ГАШИНЬ.

Експрес-інформація

УКРАЇНА — БРИТАНІЯ: КОСМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Завершився візит Місії аерокосмічної промисловості Великобританії в Україну. Її представляли такі відомі британські компанії, як «Бритіш Аероспейс», «Роллс-Ройс», «Даутті».

Члени Місії відвідали Конструкторське бюро Антонова, Київський авіазавод, а також заводи «Прогрес» й «Мотор Січ» у Запоріжжі. Упродовж численних контактів представників Місії з українськими промисловцями сторони наголошували на необхідності стратегічного співробітництва між компаніями обох держав.

Н. МАНДЕЛА ЗАКЛИКАЄ ДО МИРУ

Покласти край протистоянням між чорними угрупованнями в Південній Африці закликав Президент АНК Н. Мандела. Виступаючи в селищі Мададені, він заявив, що ніякими розбіжностями в політичних поглядах не можна виправдати криваві конфлікти, внаслідок яких загинуло 8 тисяч чоловік.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Скандал

КІНЦІ У ВОДУ — І СУХИМ З ВОДИ?

Від самого початку відродження незалежної Литви лідери держави та уряду (а відтоді на чолі кабінету міністрів — уже шостий прем'єр) постійно твердили про запровадження власної національної валюти — літа — як неодмінну умову й атрибут суверенної держави. Повідомлення про запровадження власних литовських грошей, що намічається, раз у раз з'являлися в пресі.

Спочатку вони вселяли не тільки почуття національної гордості у жителів Литви, а й серйозно хвилювали населення — після чергового повідомлення про те, що нібито «вже ось-ось...», люди кидалися по магазинах і вимітали звідти все, в що, на їхню думку, можна було вкласти свої заощадження, або вишиковувалися в чергах в ощадкасах, аби перетворити свої «дерев'яні», а згодом — тимчасові литовські талони на вклади, а потім одержати їх у вигляді літів, та цей довгожданий момент уряди, що змінювали один одного, весь час відкладали на невизначений строк, знаходячи для цього все нові пояснення, вже естонці, а за ними й латиші обзавелися власною валютою і ведуть свої справи так, що вона тримається досить стійко стосовно долара. А в Литві все відкладали й відкладали строки...

І ось, наче грім серед ясного неба, незалежна литовська газета «Республіка» публікує в середині квітня таємний акт експертизи якості літів, віддрукованих однією з американських фірм. З документа чітко й недвозначно видно відповідь на запитання, чому Литва досі не має власних грошей. Виявляється, виготовлені за кордоном літи (на що, до речі, було витрачено 10 мільйонів доларів) досить низької якості: вони не мають металевої захисної нитки, водяні знаки не відповідають міжнародним стандартам тощо. Акт експертизи датовано 3 липня 1992 року. Відтоді пішов у відставку прем'єр-міністр Г. Вагнорюс, який перебував тоді «біля керма», та й ті, хто сидів у цьому високому кріслі після нього, А. Абішала та В. Лубіс, не могли не знати про те, що нові літи, які зберігалися в сейфах литовського банку, — досить низької якості. І підробити їх досвідченим шахраям було б зовсім не важко. Первісна реакція на газетну публікацію з боку владних мужів була досить грізною: віддати газету під суд за розголошення державної таємниці!

Ось тільки відповідної статті в литовському законодавстві знайти не зуміли. А джина з пляшки було вже випущено. Громадськість нарешті дізнася про справжній стан справ, про ті збитки, що обчислюються мільйонами, котрі не з неба впали й пропали, а були не чимось іншим як кровними заробленими, вилученими з не дуже тугих гаманців рядових платників податків. Реакцію цих самих платників податків передбачити, звичайно ж, неважко, і тоді настала черга високопоставлених посадових осіб викручуватися в очах громадськості, підшукуючи собі виправдання, а генеральна прокуратура Литви за даним фактом порушила кримінальну справу. Одним словом, шукають кінці, що глибоко під водою.

Коли перші пристрасті вляглися, комітет з літа, щоб заволодіти ініціативою і якось заспокоїти громадськість, виступив із заявою, в якій йшлося про те, що призначено повторну експертизу якості літів і що в обіг буде випущено лише якісні гроші. Хотілося б вірити, що так воно й буде, ось лишень не дає спокою запитання: наскільки ще доведеться розкошелитися й без того туго підперезаному платникові податків і чи відповість хто-небудь за викинуті на вітер мільйони?

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Презентації

Французи запрошують на свято

7—12 червня у Києві пройдуть Дні Франції в Україні. Цей захід, що його вже вдруге організовують Торгово-промислова палата Парижа та посольство Франції в Україні, спрямований передовсім на те, щоб ознайомити українські ділові кола та громадськість з можливостями французької промисловості. Адже основа свята — це економічно-комерційна виставка, в якій братимуть участь близько 30 французьких підприємств. Вони представлятимуть такі галузі, як сільське господарство, харчова промисловість, електроніка, будівництво, охорона здоров'я та інші.

Як заявила представниця Торгово-промислової палати Парижа пані Марі Сарева, французька сторона сподівається на встановлення серйозних контактів з українськими підприємцями, обговорення конкретних пропозицій щодо довгострокового співробітництва.

Звичайно, організатори Днів Франції в Україні підготували й культурну програму. Зокрема, з 7 до 12 червня перший канал Українського телебачення демонструватиме найкращі французькі фільми останніх років (комедії, драми, трилери тощо). Відбудеться й французько-український концерт у Національній опері.

Власна інформація «ГУ».

Коротко

Ташкент

КОСМІЧНИМИ СТЕЖКАМИ

Державне агентство космічних досліджень «Узбеккосмос» створено Указом Президента Республіки Узбекистан Іслама Карімова. Його генеральним директором призначено колишнього главу ташкентського науково-дослідного інституту космічного приладобудування кандидата фізико-математичних наук Камола Мумінова.

«Узбеккосмос» займатиметься формуванням державної політики в галузі космічних досліджень та її реалізацією, дослідженнями космічного простору й планет в інтересах розвитку фундаментальних наук. Одне з основних його завдань — впровадження апробованих космосом техніки й технологій у народне господарство.

Тетяна ЧЕЛИШЕВА.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ВАНТАЖ

російські комерсанти вирішили відправити з українського порту

Очевидно, повідомлення-сенсацію про цю подію можна було б подати в нашій газеті дещо раніше. Як це зробили деякі інші засоби масової інформації — у нас удома і за рубежем. Скориставшись при цьому, до речі, більше чутками, аніж фактами. І тоді оте повідомлення могло б виглядати, скажімо, так: «Митна служба України виявила в Іллічівському порту контейнери з ядерним паливом — близько 80 тонн... Документів, що дозволяють вивезення ядерного палива за кордон, немає...» (московська газета «Известия»). Або так: «Українська таможня затримала російське судно, що відправлялося до Лівії.. На борту судна була хімічна речовина, що може бути використана для виробництва ракетного пального...» (агентство Рейтер).

Та оскільки навколо загадкових контейнерів напустили чимало туману, ліпше було не поспішати, а все з'ясувати — пильно й докладно.

По-перше, вдалося потримати в руках, почитати документи-оригінали відправника вантажу, а це вже немало. По-друге, порозмовляти віч-на-віч з відповідальним працівником зовнішньоекономічної асоціації «Павокс» (Москва), що відправляла вантаж, — Іваном Радугіним, який приїхав до Іллічівська, аби проштовхнути оті контейнери за кордон. По-третє, вислухати думку про те, що сталося (хай і по телефону), голови правління цієї асоціації Олександра Братченка. Нарешті, побесідувати — напряму чи скориставшись телефоном — з місцевими й немісцевими митниками, працівниками Служби безпеки. залізничниками. Отже, історію з транспортуванням небезпечного вантажу можна тепер передати більш-менш достовірно, з далеко не зайвими при цьому, як на мене, застереженнями й висновками.

Так-от: в Іллічівську справді затримали чотири 20-тонні контейнери. Зробили це, між іншим, не митники, а залізничники. Бо не знали, (банальна причина), що з тими контейнерами робити. На станцію «Іллічівськ—Паромна» їх було адресовано, очевидно, помилково, бо ж звідти на болгарську Варну, куди вантаж мав далі транспортуватися, контейнерів не відправляють: цим займається тутешній морський торговий порт, де є власна станція та свій контейнерний термінал — ось там і мав би тимчасово осісти вантаж. А так залізничники, виявивши помилку, вдарили на сполох. Це вже потім інтерес до контейнерів виявили і митники, і працівники Служби безпеки України. Бо одержали оперативний «орієнтир» від своїх керівних структур з Києва про можливе надходження в Іллічівськ вантажу, до якого б належало виявити особливу увагу. Причому, одне з іноземних посольств попереджало: може статися, що вантаж через посередників потрапить до Лівії, а ООН, як відомо, наклала ембарго на поставки таких товарів до цієї країни.

Що ж там, у контейнерах? Найперше — не ядерне паливо. Вже коли залізничні платформи з контейнерами відігнали на станцію «Одеса-Сортувальна» й поставили під охорону, з ініціативи залізничників вантаж перевірили на радіоактивність — ніяких випромінювань не виявлено. Вміст поліетиленових мішків (по 366—378 у кожному з контейнерів) не назвеш, однак, нейтральним. Там, за документами, — перхлорат амонію. Речовина, що за певних умов є вогне- й вибухонебезпечною, здатна вже за температури 40 градусів тепла за Цельсієм виділяти отруйні випари. За класифікацією її відносять до 5-го класу небезпеки, що вимагає особливої обережності під час транспортування. Кажуть, що вона — добрий компонент у виробництві миючих засобів. А також — у виробництві ракетного пального. Отаке своєрідне поєднання.

Виробник товару — Куйбишевський хімічний завод (Новосибірська область) через асоціацію «Павокс», членом якої є, відправляв його, за документами, одній з фірм Мальти. Щоправда. через болгарських посередників. Далі, стверджує Іван Радугін, фірма мала задіяти цю речовину для виробництва отих самих миючих засобів. А якщо вона того не зробить? Хто дасть гарантії, що вона не є також посередником? Такої гарантії, окрім словесної, немає. А це, погодьтеся, насторожує: може оте іноземне посольство таки має рацію?

Коли справа застопорилася, то російські комерсанти через офіційні державні структури своєї країни почали вмовляти відомства України: дайте згоду на відправлення вантажу — заплатимо валютою. Є побоювання: а чи не хочуть пошити нас в дурні? Чи не пройде, справді, нашими залізницею й портом, на нашому судні заборонений ООН вантаж до країни, яку міжнародне співтовариство звинувачує в причетності до вибуху на літаку «Пан-Ам», у результаті якого загинули всі пасажири та члени екіпажу і у зв'язку з чим в 1988 році було накладено ембарго на поставку ряду товарів до Лівії.

Так, і Чорноморське морське пароплавство, і наші порти й залізниці мають нині потребу у збільшенні вантажопотоку з Росії, з інших країн СНД. Бо він, отой потік, останнім часом геть обмілів, а потужності названих транспортних підприємств досить великі, можуть забезпечити експортно-імпортні перевезення не лише України. Отож, будь-ласка. Але ж не так нахабно, безпардонно, як це було за правило в недалекому минулому і буває ще й нині, хоч Україна стала самостійною державою. Отож укладайте заздалегідь угоди, обумовлюйте, що й куди возити, визначайтесь з оплатою за це — і вам буде відкрито, на взаємовигідних засадах, «зелене світло». Але щоб отак, по-піратськи. Та ще й з отаким сумнівним вантажем...

...Повернімося, однак, до Іллічівська. Коли готувався цей матеріал, там у порту стояв під завантаженням контейнеровоз «Піонер Одеси», що мав узяти курс на Варну. Ось на нього й прагнув прилаштувати вантаж представник «Павокса». Місцеві залізничники, митники, працівники Служби безпеки очікували, що скаже Київ. Звідти, однак, вістей не надходило. «Піонер Одеси» пішов у рейс без вантажу із Сибіру. А наступний контейнеровоз на Варну — десь тільки через місяць.

— Тримати небезпечний вантаж так довго на якійсь із наших станцій ми навряд чи зможемо, — сказав у розмові зі мною помічник начальника Одеської залізниці з питань безпеки Анатолій Бондаренко. — Доведеться, мабуть, відправляти його назад, до Росії.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса — Іллічівськ.

P. S. Коли цей матеріал вже було підготовлено до друку, з Укрзалізниці до Одеси надійшло повідомлення про те, що вміст контейнерів з Росії — перхлорат амонію — підпадає під міжнародні обмеження як компонент для можливого виготовлення ракетного палива, відправляти його за призначенням, отже, не слід. Керівництво Одеської залізниці повідомило вантажовласника з Росії про неможливість відправлення зазначеного вантажу і попередило: якщо протягом 20 днів його не заберуть, то, згідно з Декретом Кабінету міністрів України «Про порядок вилучення та реалізації вантажів, що знаходяться у морських торговельних портах і на припортових залізничних станціях понад установлені терміни» (№ 33-93 від 8 квітня 1993 р.), вміст контейнерів буде вилучено й реалізовано.

Тепер, отже, можна з повною певністю сказати: афера не пройшла.

Екологія

ДЕРЕВА НЕ МОЖУТЬ КРИЧАТИ

Від вибуху здригнувся ліс. Велетенська сосна, підкошена снарядом, з тріскотом упала в пісок. Друга, третя, четверта... З розверзнутих осколками стовбурів стікала живиця. Провадив навчання танковий підрозділ, розташований у старому лісі під Черкасами.

Генерали колишнього Союзу ткнули пальцем у добре заліснену на карті місцевість, і невдовзі впали від сокири двохсотлітні дуби і столітні сосни. Замах зроблено на неоціненну перлину, родовід якої тягнеться з часів дольодовикового періоду.

Вічнозелений ареал сосни займає піщаний острів більш як стокілометрової довжини. У стародавніх слов'янських рукописах він називався Артанією — мальовничою країною могутніх дубів, сосен, духмяного різнотрав'я. Джерельно чисті річки Рось, Вільшанка, Ірдинка, Тясмин омивали острів. У науковій літературі минулого і в періодиці не раз згадується Черкаський бір не тільки як унікальний лісовий масив щоглових сосен (багато які кораблі за часів Петра І будували з черкаського лісу), а й надзвичайно цілющий курорт. Друковані свідчення і розповіді старожилів підтверджують: у Соснівці під Черкасами без ліків, самим лише цілющим повітрям виліковували сухоти.

Тепер це звучить як красива легенда. Адже Черкаси з хворої голови партійних «підкорювачів природи» перетворилося з міста-курорта в місто «великої хімії». У тому ж таки Черкаському бору для військових потреб вирубано 6 тисяч гектарів стародавнього лісу.

І хоч стрільби на внутрілісових полігонах припинено, розповідала лісівник Тетяна Гапоненко, рослинному і тваринному світові завдано непоправної шкоди. Військові споруди, житлові будинки, що з'явилися в самому серці бору, несумісні з «зеленим музеєм». До того зяючі, мов рани, велетенські просіки-полігони військове керівництво не поспішає повернути колишньому господарю — Держлісфонду. Навпаки, використавши своє право розпоряджатися ними за власним розсудом, передало не лісівникам для залісення, а Черкаському міськвиконкому, котрий надумав будувати у реліктовому сосновому бору... сміттєзвалище.

Даремні були протести «зелених» та жителів навколишніх сіл — безглузда ідея вже рухає бульдозерами. Нехтують не лише унікальні оздоровчі властивості лісу, а і його водоохоронне, водорегулювальне значення. Адже масиви цього лісу безпосередньо прилягають до Дніпра. Це може обернутися непоправною катастрофою, попереджають екологи...

Українські науковці запропонували створити на території соснового бору національний природний парк. Майже десять років тому завершено проект такого парку площею до 40 тисяч гектарів. До заповідної зони, крім бору, ввійшли Мошногірські гори та прадавнє болото Ірдинь — колишня долина льодовикових вод. Учені пропонують також виокремити ділянки старих масивів з багатим рослинним світом, котрий має рідкісні види рослин.

Серед лісових насаджень України переважають молодняки. А давніх лісів, подібних до Черкаського бору, залишилися одиниці, стверджують учені АН України Я. Дідух та І. Акимов, виступаючи в часописі Товариства охорони природи «Трилисник» на захист бору. Чи не доцільніше, пишуть вони, використати ці рештки з рекреаційною, природоосвітньою, природоохоронною метою? Та звісно, що доцільніше Але що робити. коли на місці національного парку виростає сміттєзвалище?

Потрібен закон. Але його поки що немає. Ось і зникають з лиця землі ліси. Лише в Черкащині за останні п'ять років вирубали тисячі гектарів.

Хочеться сподіватися, що інвентаризація земель, котрі в користуванні Міністерства оборони України, розпочата за спільним наказом міністра оборони і голови Держкомітету із земельних ресурсів, допоможе, врешті, розв'язати безліч проблем лісового господарства держави. Хочеться сподіватися, що в Україні з'явиться система національних парків. Хочеться вірити, що навіть для найблискучішого вишколу наших воїнів не розстрілюватимуть дерева — уособлення життя, праматері-природи. І стане ліс для кожного з нас зеленим святилищем, тихим оберегом...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

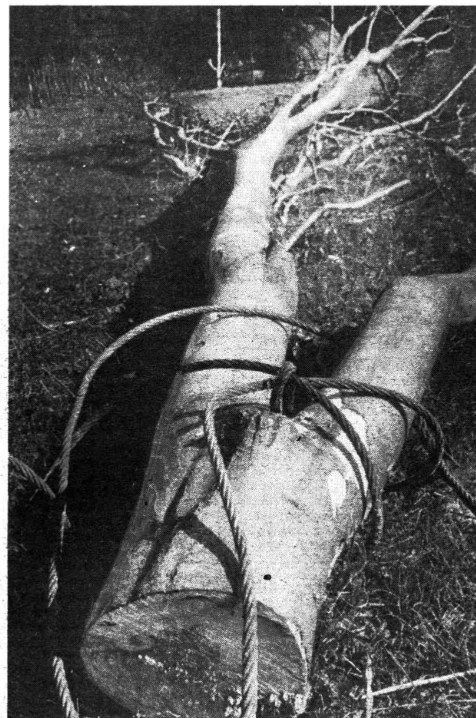

Фото М. ТКАЧІВСЬКОГО.

Повертаючись до надрукованого

ТА НЕ МОЖНА РІДНУ МАТІР ВИБИРАТИ

Серед найбільших проблем формування українського суспільства є й проблема його духовної перспективи. Давні і багаті традиції національного церковного життя, набутки київських богословів, мистецтво українського церковного малярства і церковної музики, книжкова графіка і церковне будівництво, органічний синтез церковнослов'янської і живої народної мови в церковній відправі, діяння подвижників християнського життя і гроно імен святих — усе це стало набутком національного духовного скарбу. Сусіди України не тільки вчилися київської церковної науки і знаходили притулок в українських монастирях і святинях — у скрутний для України час вони намагаються привласнити ті набутки. Зате, коли Україна досягала визволення державного, за яким щоразу наставала пора для визволення церковного, спроби відродження українського православного життя натикалися на опір князів церкви, яких ретельно добирали в чужих столицях, перевіряючи на ревність у служінні поневолювачам. Український церковно-визвольний рух щоразу оголошували неканонічним, а всіх, хто наважився ступити на шлях відбудови українського церковного життя, адепти церковного імперіалізму, за яким завжди виразно проглядався імперіалізм політичний, нещадно піддавали остракізму.

На початку 90-х років ці атаки набули особливо агресивного характеру у зв'язку з небезпечним для імперських структур розростанням національно-визвольного руху. Не випадає нехтувати й тим, що за умов відсутності власної паперової промисловості чимала частина газет в Україні опинилася в прямій залежності від північних паперових магнатів, а імперська політична пропаганда вміє використовувати економічні важелі, психологію васального мислення, залежність журналістів від працедавців, прокомуністичну (що тотожнє проімперській) орієнтацію впливових політичних сил, амбітність та інші людські слабкості для утвердження свого інформаційного, а відтак і політичного панування в Україні. Саме такому шаленому шквалу піддається нині незалежна Українська Православна Церква — Київський Патріархат, яка постала на об'єднавчому Всеукраїнському Православному Соборі 25—26 червня 1992 року.

Серед критиків Української Православної Церкви — Київського Патріархату бачимо й парламентську газету «Голос України». Здавалося б саме тут публікації мають бути максимально зваженими й вивіреними. Однак цього не скажеш про публікації з цієї тематики, вміщені в «Голосі України» восени минулого — в перші місяці цього року. Сумним прикладом у цьому ряду виглядає стаття С.Головатого «Коли законниками стають фарисеї», вміщена в «Голосі України» 5 травня ц.р. Редакційна преамбула до статті не викликає сумнівів у позиції самої газети, яка пішла колією натоптаною (і заїжджоною) виданнями далеко не кращого кшталту, далекими від національних духовних інтересів.

Зовнішній, так би мовити, антураж публікації — численні посилання на статті Конституції й Закону про свободу совісті, міжнародних актів, рубрикація допису — може й справила певне враження на частину читачів «у першому читанні». Однак уважний погляд побачить за нав'язливими посиланнями на нормативні акти зовсім іншу мету, яка тільки фарбується під юридичну казуїстику.

Цілу колонку — з наданих редакцією газети двох повних сторінок — С.Головатий присвятив тому, аби довести, що Собор 25—26 червня «правового підґрунтя не мав, отже, був незаконним», оскільки «ні статут про управління УПЦ, ні статут про управління УАПЦ не передбачали можливості скликання «Всеукраїнського Православного Собору». Але пану правнику належало б знати, що у церковних справах собори є найвищим органом, а відтак сам собор повноважний назвати себе Всеукраїнським. Корисно було б знати С.Головатому і те, що знаменитий Собор, який відкрився у Києві 14 жовтня 1921 р. і організаційно оформив Українську Автокефальну Православну Церкву, про яку він нібито піклується, називався **Всеукраїнським** Православним Церковним Собором. Додамо, що з точки зору того самого «відокремлення церкви від держави», на якому наголошує автор статті, народному депутатові не личило б диктувати церкві, як повинен називатися її вищий інституційний орган — Собор.

Вельми дивним у цій спробі «юридичного аналізу» виглядає звинувачення на адресу Київського Патріархату в тому, що «загострення міжконфесійної ворожнечі в Україні посилюється в першу чергу внаслідок діяльності УПЦ-КП та сприянні цьому з боку держави». Що ж стоїть за цим твердженням? Ґрунтовний аналіз документів, фактів, статистики і динаміки конфліктів? Зовсім ні. Це лише гола, бездоказова фраза. Де ж тут обіцяний редакцією «юридичний аналіз»? А що випливало б з такого аналізу? Невже, йдучи за логікою С.Головатого, ліквідувати Київський Патріархат? Як і головне, хто і для чого це робитиме? І чи привело б це до ослаблення протистояння? Невже знайдеться хтось, хто повірить у це серйозно?

Головне ж, що автор допису в «Голосі України» розглядає релігійну ситуацію в Україні не в усьому драматизмі подій і протистоянь, а спекулятивно вибрав лише один об'єкт атаки — становлення помісної православної церкви. При цьому його міркування йдуть в річищі, давно наміченому В.Анісімовим, С.Річинським, Ю.Валуєвим та іншими незалежними від України журналістами: мовляв, Київського Патріархату немає, бо він незаконний чи ось-ось має настати його крах. Тобто уся ця компанія дуже б хотіла того краху й старається задля нього. Точнісінько, як у 1922 році: коли постала УАПЦ, у «Правде» (!) з'явилася стаття «Автокефалія тріщить». Як зауважував з цього приводу митрополит Василь Липківський, «це значить треба, щоб вона тріщала».

Колонізатори та їхні прислужні добре знають значення становлення незалежної від Москви Православної Церкви в Україні. З їхньої точки зору, цілком законною виглядає лише московська Церква, яка мімікрує під назвою Українська Православна Церква. Справжні мотиви турботи адептів церковного імперіалізму про «неканонічність» виходу з Московського патріархату розкриває статистика. Всього в Російській Православній Церкві налічується біля 14 тисяч православних парафій, з них близько 5,5 тисячі — в Україні, більше тисячі парафій в Білорусі, 800 — у Молдові, близько однієї тисячі — в країнах Прибалтики, Середньої Азії та Закавказзя. Отже, в разі втрати українських парафій — у самій Росії лишилося б всього 5,5-6,0 тисячі парафій. Якщо ж врахувати перспективу об'єднання всіх гілок українського православ'я одну церкву, а це 7,5-8 тисяч парафій, то РПЦ залишається тоді звичайним релігійним утворенням у структурі Вселенського православ'я і московська ідея «третього Риму», «богообраності», «благодатності» Москви якось одразу блідне.

Якби погляд С.Головатого не був однобічно зацікавленим, він не став би цитувати повідомлення прес-служби УПЦ щодо подій у Тернополі 8 березня ц.р. Йому як юристу не можна забувати, що УПЦ є в тій ситуації зацікавленою стороною. До того ж названа прес-служба далеко не є взірцем правдивості як загалом, так і у висвітленні згаданих подій. Відомо ж, що ситуація у Тернополі виникла внаслідок того, що тамтешній єпископ УПЦ Сергій піддавав своїх православних одновірців з Київського Патріархату анафемі і робив це у Великий піст, що саме собою погано в'яжеться з Христовими настановами. У дні того ж Великого посту УПЦ Московського патріархату по всіх усюдах розповсюджувала видрукувані багатотисячними тиражами підбурювальні листівки, які своїм змістом не мають жодного відношення до християнського вчення. Ті церковні діячі, що нахваляються своєю канонічністю, мали б те знати. До речі, чому б пану правнику та його однодумцям із «незалежної» преси в Україні не пригадати, як улітку минулого року в Луцьку прихильниками Московського Патріархату було жорстоко побито архієпископа Спиридона, як тоді ж священики УПЦ вчинили напад на митрополитів Антонія та Філарета, як глумилися з вірних УПЦ — Київського Патріархату біля Преображенського собору в Дніпропетровську (собор цей у 20—30-ті роки належав УАПЦ), як і що чинилося в м.Кам'янці на Черкащині та в інших місцях. Тоді погляд на речі був би об'єктивнішим і людянішим. Якщо вже й чепуритися в шати юриста і незалежного експерта, то треба аналізувати все, а не висмикувати вигідні для авторського задуму події.

Драматизм ситуації полягає в тому, що загальні тенденції ослаблення правового регулювання в посттоталітарному суспільстві торкнулися й системи відносин, пов'язаних із церковним життям. Відтак зміцнення правопорядку має настати з посиленням вимогливості до усіх громадян, незалежно від їх релігійно-церковних орієнтацій. Іншою необхідною умовою є зміцнення держави. Саме зміцнення, а не розхитування її, як це робить С.Головатий, підриваючи довіру до всіх її владних структур і звинувачуючи Українську державу в усіх смертних гріхах.

«Факт порушення Україною прав людини у питаннях свободи совісті встановлений делегацією Всесвітньої Ради церков і Конференції Європейських церков, що перебувала в Україні наприкінці лютого 1993 року». Про який **факт** говорить юрист Головатий? Чи до офіційних установ надійшли офіційні висновки Всесвітньої Ради церков та Конференції Європейських церков? Чи, може, є підсумковий документ лютневих відвідин? С.Головатий добре знає, що немає. На зустрічах членів делегацій з офіційними особами обговорювалися наявні в Україні конфлікти між релігійними громадами, негативні результати деяких випадків втручання політичних сил у ці справи. Ці ж питання обговорювалися і на прес- конференції за участю представників ВРЦ та КЄЦ. Але з цього всього не випливає, що організатором негараздів є Україна як держава. То чи ж пасує тут зловтіха народному депутатові?

Намагання створити негативний образ Української держави як такої, де масово порушуються закони, міжнародні договори і права людини, є провідним рефреном статті Головатого. Це цілком узгоджується з тим ідеологічним шквалом, який організовують проти України недружні щодо неї сили як всередині її (прокомуністичні й проімперські сили), так і московська пропаганда, яка має потужні рупори у Європі й за океаном. На жаль, прагнення посадити Українську державу на лаву підсудних настільки захопило С.Головатого, що перекосило усю статтю: вона є бездушною і фальшивою. Лише С.Головатому, який мислить вселюдськими, наддержавними категоріями, відкрилася прірва порушень законності в Україні і він перстом указуючим вказує на головні інституції, що є призвідцями порушень закону і «прав человека».

«На підставі аналізу релігійних організацій України (??), Конституції України, Закону про свободу совісті та релігійні організації, пактів про права людини, ухвалених ООН, та виходячи з конкретних фактів дій Української держави в особі Президента України Леоніда Кравчука, Верховної Ради (Голова Іван Плющ), Кабінету міністрів України (Прем'єр-міністр Леонід Кучма), Ради у справах релігій при Кабінеті міністрів України (голова Арсен Зінченко), Генеральної прокуратури України (Генеральний прокурор Віктор Шишкін), — доходимо висновку про те, що Україна як держава впродовж тривалого часу систематично й постійно порушує взяті нею на себе зобов'язання...» (далі йде довгий перелік міжнародних документів). Отже, звинувачувальний висновок України С.Головатим сформульовано, пропонується й вирок: від вимоги усунення з посади голови Ради у справах релігій — до вимоги зміни «політичної орієнтації керівництва України і передусім Президента Леоніда Кравчука як глави держави».

Одним із мотивів С.Головатого стала реакція державних установ на заяву Патріарха УАПЦ Мстислава до Президента України Л.Кравчука, Прем'єр-міністра України Л.Кучми та Генерального прокурора України В.Шишкіна. Заява ця не залишилася без відповіді, як пише юрист С.Головатий. Офіційну відповідь Ради у справах релігій він міг би знайти в «Голосі України» від 14 січня 1993 р. Припускаємо, що ця відповідь не задовольняла С.Головатого, але навіщо ж вводити в оману читачів?

Не можна не помітити, що особливо «дістається» від народного депутата С.Головатого Президентові України. Так, не спитавшись С.Головатого, він визнав рішення Собору 25—26 червня 1992 р. («собор відбувся, і це — рішення»). Президент побачив у тому об'єднавчому соборі важливе суспільне явище і підкреслив, що визнання рішень собору пов'язане не з його власними бажаннями, а з тим, що це були саме рішення собору. Та С.Головатий, перекручуючи факти, накидає Л.М.Кравчуку, що рішення собору — це лише «його бажання». Дійсно, що юридичному крутійству і обману меж немає. Або чого варте, скажімо, таке суто словесне пересмикування. У засобах масової інформації була подана реакція Л.М.Кравчука на об'єднавчий собор: «Президент України заявив, що Україна повинна мати «православную церкву як незалежна держава» («Известия» 30.06.92). С.Головатий же, розуміючи, без сумніву, що мав на увазі Президент, тлумачить його фразу як порушення Конституції і прав мільйонів віруючих в Україні. Хоча кожній тверезомислячій людині підстави для сумніву тут немає: у словах Президента не йшлося про привласнення церкви державою. Приписувати комусь твердження, щоб потім критикувати — це прийом, який нікому не робить честі. Зате може приємно полоскотати самолюбство: «Він критикував Президента».

Подібні спекуляції потрібні С.Головатому не лише для того, щоб кинути тінь на прагнення українського суспільства сформувати помісну православну церкву, незалежну від Московського Патріархату. Якщо раніше атаки С.Головатого на адресу Президента сприймалися переважно в контексті надмірних амбіцій, то зараз їх співпадання з прагненнями комуністичної хасбулатовщини в українському парламенті є цілком очевидним. І в «Независимости» читаємо те ж саме: «все чаще в негативном контексте депутаты говорят о Президенте». Але ж «Независимость» не пише, які саме депутати. Чи ж варто дивуватися, що й комуністичні газетки типу волинської «Справедливості» відразу ж підхопили статтю С.Головатого і вмістили її на своїх сторінках як цілком рідну за духом?

Що ж радить правник покласти в основу церковної політики? У підвалини політичної орієнтації керівництва України стосовно релігій і церкви необхідно, за його словами, покласти підхід Патріарха Мстислава. Тобто державна політика має бути васальною щодо думки духовної особи? А де ж Закон з великої літери, де ж відокремлення церкви від держави, на що так «уповає» С.Головатий? Де, зрештою, світський характер держави?

Отже, нарешті всі вони виговорилися — «Независимость», «Киевские ведомости», «Товарищ», С.Остроущенко і С.Головатий. Хто ще захоче кинути каменем в Українську Церкву? Це, мабуть, залежатиме від курсу долара і, особливо, московського рубля. В одному ми просили б не сумніватися: ці руйнівні зусилля будуть марні. Українська Православна Церква Київського Патріархату — це явище не тимчасове, так само як і Українська держава.

І останнє. Справді, то є негарно, коли законники стають фарисеї, ще гірше, коли законники стають фарисеями, а ще гірше — коли законники стають патріоти не своєї держави. Але що вдієш — ніхто не може народному депутатові відмовити у праві вибирати не тільки друга і по духу брата.

Народні депутати України: Богдан ГОРИНЬ, Михайло ГОРИНЬ, Павло МОВЧАН, Тарас НАГУЛКО, Дмитро ПАВЛИЧКО, Федір СВІДЕРСЬКИЙ, Лариса СКОРИК, Олесь ШЕВЧЕНКО, Володимир ШОВКОШИТНИЙ, Василь ЧЕРВОНІЙ, Микола ПОРОВСЬКИЙ.

" Я знаю от чего бегу, но не знаю, чего ищу... "
(Монтень)

ПРИВАТБАНК
КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК

с 10 мая процентная ставка 180% ГОДОВЫХ, и это не предел!

Депозитный счет в ПРИВАТБАНКЕ
это не просто доход - это самый удобный путь к нему.

Вложив свободные средства в ПРИВАТБАНК, Вы гарантируете себе ежедневное начисление дивидендов из расчета 180 % годовых.

Минимальный срок размещения средств - 2 недели.

Возврат средств с начисленными дивидендами по первому требованию клиента в течение 2 дней.

Наш адрес : 320070, г. Днепропетровск, ул. Серова-Набережная, 5А.
Телефоны : (0562) 78-07-04, 78-06-94.

Филиал банка в Киеве : 252054, г. Киев, ул. Б. Хмельницкого 84.
Телефон : (044) 225-72-87.

Представители ПРИВАТБАНКА :

г. Павлоград	(272)	6-30-67
г. Кривой Рог	(24)	78-84-31, 74-31-16
г. Луцк	(03322)	5-50-45
г. Луганск	(0642)	52-53-50
г. Запорожье	(0612)	57-05-83
г. Львов	(0322)	72-46-03, 34-51-39

Возможно, это именно то, что Вы ищете!

До уваги керівників підприємств та організацій!

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України разом з Українською фондовою біржою щотижнево по середах проводять аукціони з продажу експортних квот.

Беріть участь в аукціоні. Це реальний шанс зробити успішний бізнес.

Придбання експортної квоти звільнює від сплати державного мита. Аукціони проводяться на пониження, що дає змогу придбати квоту за нижчою ціною.

Аукціони проводяться в приміщенні Української фондової біржі за адресою:

м.Київ, Рильський провулок, 10.

Додаток № 1

МІНІСТЕРСТВО ЗОВНІШНІХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ УКРАЇНИ,
УКРАЇНСЬКА ФОНДОВА БІРЖА

ЗАЯВА

(на купівлю експортної квоти)

від «___» _______199__р

____
(найменування підприємства, організації)

придбає експортну квоту _______________________
(найменування товару)

Код товару щодо класифікації товарної номенклатури Зовнішньо-економічної діяльності (ТН ЗЕД) _________

Кількість товару_______________________
____
____
(цифрами і прописом) (одиниця виміру)

Термін дії заявки до «___» _______ 199__р. включно

Керівник організації _______________________

Головний бухгалтер _______________________

М.П.

Початок аукціонів об 11 години.

Українська фондова біржа проводить також операції з кредитними ресурсами, ф'ючерсними контрактами, об'єктами приватизації.

Підприємці, для вас це вигідно. *Не спізніться!*

Довідка за телефонами:
228-00-16, 212-85-28.

ЕКСПРЕСНИЙ АНАЛІЗ БЕЗ РЕАКТИВІВ!

Високі технічні можливості і малі розміри аналізатора

«СПЕКТРОСКАН»

межа виявлення — 100 нанограмів

межа виявлення у рідкій пробі з концентруванням один мікрограм у літрі:

діапазон елементів: від калію до урану (72 елементи);

аналіз твердих, рідких і газоподібних проб.

310123, м. Харків, а/с 1170.

Телефон (0572) 47-65-71.

ГОД ГАРАНТИЙ

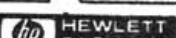
Самые дешевые лазерные принтеры фирмы HEWLETT-PACKARD из первых рук

ШРИФТОВЫЕ КАТРИДЖИ С КИРИЛЛИЦЕЙ И ПАКЕТ Desk TOP

ТРИ ГОДА ПОСТГАРАНТИЙНОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ

INTERNATIONAL INFORMATION TECHNOLOGY CENTRE

Authorized Representative

Тел.:(044) 294 68 46
(044) 290 74 31
Fax: (044) 290 89 34

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує

СП «Салюте Л.Т.Д.»

Тел. 216-49-88;
216-46-35.

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗУЄ СТАЦІОНАРНІ КОМПЛЕКТНІ АВТОЗАПРАВНІ СТАНЦІЇ:

— три ємкості по 10 куб. метрів;

— дві роздавальні колонки (для бензину й дизпалива);

— труби, арматуру, ЗІП.

Телефонуйте нам у Київ: тел./факс (044) 277-30-91,

тел. (044) 244-93-95.

Нові тарифи на послуги міжнародного телефонного зв'язку

Нові тарифи вводяться в дію з 1 червня 1993 р.

	Тарифні зони	Одна хвилина розмови в доларах США	Одна хвилина розмови в купонах для бюджетних організацій
1	Східна Європа (крім країн СНД)	0.60	150
2	Центральна/Північна Європа	1.00	170
3	Західна Європа	1.50	190
4	Центральна Азія / Близький Схід	2.00	210
5	Північна Америка	2.50	300
6	Східна Азія	3.00	320
7	Африка/Південна Америка	3.50	340
8	Австралія	4.00	350

Приватні абоненти оплачують послуги в національній валюті України згідно з обмінним курсом, що його встановлює Національний Банк України.

Абоненти народно-господарського сектору оплачують послуги в доларах США відповідно до Декрету Кабинету Міністрів України "Про систему валютного регулювання і валютного контролю"

Київ, травень 1993 р.

СП УТЕЛ
Українські телекомунікації

U'tel

Коментар

НАГОРІ І ВНИЗУ — ВСЕ, ЯК У ПІТЬМІ...

Слово честі, не думав, коли почалася телетрансляція другого тайму поєдинку в Сімферополі, що все завершиться великою невдачею «Таврії» і великою перемогою «Динамо». Здавалося, ніби 0:0 цілком влаштовує обох суперників, які майже рік тому у Львові розіграли звання першого чемпіона України.

Звичайно, ці матчі порівнювати не коректно, враховуючи їхню важливість. Але й нинішня гра в Сімферополі мала велике значення і для господарів, які в силу слабких виступів опинилися біля межі між вищою і першою лігами, і для динамівців — претендентів на найвищий титул. Отож, гості заколисали і явно приспали пильність футболістів «Таврії». А потім протягом якихось 24 хвилин кияни влаштували кримчанам справжнісінький розгром. Усі переможці діяли відмінно. Але важко утриматись від особливо схвальних слів на адресу лідера атак «Динамо» Віктора Леоненка. Він і в клубі, і в збірній країни сьогодні, мабуть, найпомітніша постать.

Інший співлідер — «Дніпро» — також досить упевнено розібрався з суперником, причому, досить авторитетним, який ще не полишив надію на «бронзу».

Що ж, суперечка за нагороди — гостра і безкомпромісна, інтригуюча і захоплююча, що, безперечно, підвищує значимість і авторитет українського національного чемпіонату, триває. Але і боротьба за місця у вищій лізі теж найактивнішим чином працює на імідж турніру. Тут взагалі так все заплутано, що не розібралися б в ситуації, тим більше не наважилися б на категоричні прогнози, найвідоміші з провидців. Судіть самі: дев'ять клубів, що посідають місця з восьмого по шістнадцяте (більше половини учасників), простують... «замінованим полем».

Звичайно, у когось сприятливіший календар, у когось ні. Але те, що кожен з претендентів на «виліт» буде боротися до останнього патрона, ні в кого не викликає сумніву. Хіба що «Зоря-МАЛС» невдачею в домашній зустрічі проти одного із конкурентів — «Вереса» — дуже ускладнила свою долю.

Стільки ж очок, скільки й луганці, мають й футболісти «Ниви». Але у тернопільців досить сприятливий розклад ігор, що залишилися: вони приймають «Карпати», «Волинь», «Кривбас» та зіграють з «Металургом» у Запоріжжі. Єдине, що вимагається від наставника команди Леоніда Буряна і його підопічних, так це максимальної реалізації календарної переваги. Без очок, без перемог нічого не вийде.

Черговий тур гратиметься 28 травня Але він — вкорочений. Адже наступної неділі в Києві, на Республіканському стадіоні пройде фінальний матч за Кубок країни: «Карпати» (Львів) — «Динамо» (Київ). Нагадаю, початок зустрічі о 19.00. Вхід безплатний.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 26 тур.

«Таврія» — «Динамо». 0:5 (0:0). 3500 глядачів. Голи: Анненков (61), Леоненко (62, 75, з пенальті,) Топчієв (81, 85).

«Чорноморець» — «Металург», 1:0 (0:0). 2200 глядачів. Гол: Парахневич (51).

«Торпедо» — «Металіст». 1:0 (0:0). 3000 глядачів. Гол: Яловський (65).

«Дніпро» — «Шахтар». 3:1 (2:1). 7000 глядачів. Голи: Похлєбаєв (7), Коновалов (25, 75) — у господарів; Ателькін (34) — у гостей.

«Зоря-МАЛС» — «Верес». 0:2. (0:1). 3000 глядачів. Голи: Яворський (42), Кучер (62).

«Кремінь» — «Кривбас». 1:1 (1:0). 9000 глядачів. Голи: Жабченко (42) — у господарів, Ниченко (84) — у гостей.

«Буковина» — «Нива». 0:0. 1500 глядачів.

«Карпати» — «Волинь». 2:1 (2:0), 6000 глядачів. Голи: Коліщук (23), Плотко (34, з пенальті) — у господарів; Гащин (78) — у гостей.

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	26	15	8	3	47—12	38
Дніпро	26	15	8	3	46—18	38
Чорноморець	26	15	3	8	37—26	33
Шахтар	26	9	12	5	38—28	30
Металіст	26	10	6	10	33—30	26
Карпати	26	8	10	8	30—32	26
Буковина	26	9	7	10	25—25	25
Таврія	26	10	4	12	26—32	24
Металург	26	8	8	10	31—31	24
Волинь	26	9	5	12	32—45	23
Торпедо	26	8	7	11	27—31	23
Кривбас	26	7	9	10	23—35	23
Кремінь	26	6	11	9	17—31	23
Верес	26	8	6	12	23—35	22
Зоря-МАЛС	26	8	3	15	22—40	19
Нива	26	6	7	13	17—23	19

Першість країни. Друга ліга. 28 тур. «Бажановець» — «Вагонобудівник» 2:0. «Азовець» — «Металург» — 2:2, «Дружба» — «Явір» — 1:0, «ЗС-Оріяна» — «Зірка» — 0:2, «Дніпро» — «Чорноморець-2» — 2:0, «Меліоратор» — «Галичина» — 1:0, «Титан» — «Дністер» — 2:0, «Таврія» — «Хімік» — 1:3, «Чайка» — «Газовик» — 7:0.

Перехідна ліга. 27 тур. «Гірник» — «Войковець» — 0:2, «Торпедо» — «Нафтохімік» — 0:1, «Динамо» — «Електрон» — +:—, «Прометей» Д. — «Авангард» — 1:2, «Антрацит» — «Промінь» — +:—, «Прометей» Ш. «Фетровик» — +:—, «Шахтар» — «Лисоня» — 4:0, «Фрунзенець» — «Олімпік» — 3:1, «Нива-Борисфен» — «Море» — 3:0.

Чемпіонат світу. Відбірковий турнір у 5-й європейській групі. Збірна Росії — збірна Греції. 1:1 (0:1). Голи: Добровольський (71, з пенальті) — у господарів; Мітропулос (45) — у гостей. Лідирують греки — 10 очок, у Росії — 9.

До відома передплатників «Відомостей Верховної Ради України»!

У зв'язку з подорожчанням паперу, поліграфічних витрат та послуг зв'язку передплатна ціна на «Відомості Верховної Ради України» на друге півріччя 1993 року становитиме 12 тисяч карбованців.

Передплатники щотижневика запрошуються переоформити підписку до 1 червня, в м. Києві — до 10 червня.

ГОЛОС України
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

★ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
★ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311095.

1, 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».